

Sygn. akt V CSK 66/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku J. F. i M. F.
przy uczestnictwie [...] S. [...] S.A. z siedzibą w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 4 października 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawców 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej uczestnika postępowania jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazano na występowanie istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzebę wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości. Obie te kwestie sprowadzają się do zasad określenia sposobu obliczenia wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, jeżeli urządzenia wybudowano wiele lat przed ustanowieniem tej służebności. W ocenie skarżącego nie jest prawidłowa dość powszechna w orzecznictwie praktyka, która znalazła zastosowanie także w rozstrzygnięciach merytorycznych w tej sprawie, zgodnie z którą wynagrodzenie należne za ustanowienie służebności przesyłu składa się z dwóch części: rekompensaty za szkodę trwałą w postaci obniżenia wartości nieruchomości ze względu na posadowienie na niej urządzeń, o których mowa w art. 49 k.c. oraz wynagrodzenia za straty wynikające z wykonywania przesyłu (zwłaszcza ograniczenia co do sposobu korzystania z działki). Skarżący uważa, że jeśli urządzenia wybudowano wiele lat przed ustanowieniem służebności przesyłu, to nie należy się wynagrodzenie za szkodę trwałą, ponieważ roszczenie o tzw. element odszkodowawczy już się przedawniło. Przedstawione przez skarżącego wątpliwości interpretacyjne nie są jednak niczym więcej niż jego polemiką ze stanowiskiem zajęтым przez Sady w tej sprawie. Choć zgodzić się trzeba, że brak przepisów intertemporalnych w nowelizacji kodeksu cywilnego wprowadzającej służebność przesyłu sprawił istotne problemy, to jednak nie w kwestiach wskazanych przez skarżącego. Po pierwsze, z art. 305¹ k.c. jednoznacznie wynika, że prawo do żądania ustanowienia służebności przesyłu przysługuje także wówczas, gdy urządzenia z art. 49 k.c. wybudowano przed wejściem w życie przepisów o służebności przesyłu. Po drugie, wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu nie jest świadczeniem tożsamym

z odszkodowaniem za obniżenie jej wartości. Posadowienie na nieruchomości urządzeń określonych w art. 49 k.c. trwale zaniża jej wartość, zatem wyposażenie właściciela tych urządzeń w prawo korzystania z nich musi łączyć się z wynagrodzeniem na rzecz właściciela nieruchomości i prawo to powstaje wraz z ustanowieniem służebności przesyłu, a nie wcześniej. W konsekwencji termin przedawnienia roszczenia o wynagrodzenie biegnie najwcześniej od chwili ustanowienia tej służebności, a nie od momentu zbudowania urządzeń. Nie ma zatem wątpliwości, że odpowiednie wynagrodzenie, o jakim mowa w art. 305² § 2 k.c. obejmuje zarówno obniżenie wartości nieruchomości ze względu na posadowienie na niej urządzeń z art. 49 k.c., jak i strat ze względu na ograniczenia co do korzystania z niej w przyszłości.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.